

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

ποίηση
2000-2017

Έρωτας νον και αιεί

Το παραμυθιό των σκοτεινών Θεών

Το νερό των ονείρων

Νυχτέρι (ανέκδοτα ποιήματα)

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ποίηση 2000-2017**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιάννης Καλπούζος
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Άννα Μαράντη
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Γιάννης Καλπούζος, 2017
© Εικόνες εξωφύλλου: Syrytsyna Tetiana/shutterstock,
Roobcio/shutterstock
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Ίκαρος [Έρωτας νυν και αεί, 2007
Το παραμυθιό των σκοτεινών Θεών, 2006],
Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα [Το νερό των ονείρων, 2000]
Δεύτερη έκδοση: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Νοέμβριος 2017
Πρώτη έκδοση [Νυχτέρι]: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Νοέμβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2293-0
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2294-7

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

ποίηση
2000-2017

Έρωτας γυν και αεί

Έρωτας ο αέναος αλυτάρχης της φωτιάς και του νερού στους υπερπόντους και στις γειτονιές του σύμπαντος, που διαιρεί και επανασυνθέτει το ελάχιστο και το μέγα. Και γέννημά του πρώτο ο τόπος, όπου πάνω του απλώνεται

φόδρα

πανωφόρι

χλόη.

Όλα κάλεσμα στον ανυπόδητο θεό να μπήξει τα νύχια του στη γη και να φυτρώσει σώμα. Να θέλει να σηκωθεί, να πετάξει, πού να επιστρέψει να μην ξέρει. Κι αν σηκωθεί, το βλέμμα κάτω να τον ρίχνει. Να τον τραβούν οι ρίζες. Στης σάρκας του το δέντρο να μοιράζεται.

Να φθάνει χυμός ως τα φυλλώματα.

Θάλασσα να λογαριάζεται ολόκληρη και να 'χει να ταΐσει να ποτίσει. Να μετρά χιλιόμετρα από κλωνάρι σε κλωνάρι. Και μια ανάσα, μια δαχτυλήθρα να περισσεύει δικό του στάλαμα.

Και ξαφνικά να τον αρπάζει η πρώτη μήτρα, πως χάνεται να φαίνεται ή κάπου να παλιννοστεί, και κει στ' αξίωμά του να αποκαθίσταται.

Ψιχίο ή θεός

Μικρόσπορος των αοράτων κήπων

Τρίμμα στο μέγα χάος

Όμως στ' αλήθεια, κι άθελά του, σε κεραυνούς να πέφτει, σε σύννεφα κι ο αλυτάρχης πάλι να περιμένει στη δέση της ζωής.

Έρωτας νυν και αεί

Έρωτας η μεταλαβιά της ζωής.

Έρωτας το πρώτο κορμί που γρυλίζοντας έσκαψε το χώμα, κι έρωτας του νου τα μπόλια, όσα καθείς δανείστηκε κι όσα μονάχος του κεντρώθηκε.

Έρωτας

- Η λόγχη του ήλιου
- Η αγκαλιά της γης
- Η βροχή στις πληγές των βράχων
- Ο αντίλαλος των γκρεμών
- Το σχισμένο πουκάμισο της ομίχλης
- Η ρότα που αφήνει πίσω του το αλέτρι
- Ο εσπερινός των σπουργιτιών
- Το χιλιογεννημένο που φαντάζει πρωτόπλαστο
- Το σάστισμα του νερού, στη βουτιά του Απόλλωνα

Έρωτας το σώμα σου, η ψυχή σου
και το σώμα μου, η ψυχή μου.

Όταν οι αντωνυμίες συμφωνούν στην ανταλλαγή αιχμαλώτων.

Κι όπου μανουάλια δυο έστεκαν, πολυέλαιος ένας υπερίπταται.
Κι όπου χαραμάδα σ' ανοιγόταν, φέγγει ανάκτορο στα μάτια σου.
Κι όλα βαφές κι ονόματα και σχήματα αλλάζουν. Εδώ τον πόνο
αποκρεύεις, εκεί τα μεσάνυχτα γίνονται μετάνυχτα, στης ερημίας
το κελί φωμί και μέλι γεύεσαι και στις εσοχές του νου τα ξωτικά
ζυμώνουν.

Κι όπου σ' άρπαζαν των βάτων χειροπέδες, το γιασεμί φυτρώνει.

Κι όπου βροχή, αντίσκηνο μαζί της φέρνει.

Κι όλο στο καρτέρι των κυνηγών, πετώντας φανερώνεσαι. Να
πιάνουν στρέμματα τα σκάγια και ένα τα φτερά σου μην τα βρίσκει.
Κι όπως πλαγιάζεις τα φτερά, ίδιο και της φωνής το λύγισμα.

Είμ' εδώ! Να λες, για σένα!

Προκυμαία, στον ωκεανό της νύχτας

Εξώφυλλο των ανέμων σου

Έρημος αβάπτιστη, κι ο κόκκος σου μου δίνει τ' όνομα

Κλωστή απ' την κορυφή του Ολύμπου ως την αιχμή των πυ-
ραμίδων, απάνω μου να περπατήσεις.

Είμ' εδώ!

Αγιασμός και ομπρέλα των δακρύων

Λάλημα εφτά πουλιών

Ξερολιθιά, στο ξεδιάλεμα της γης σου

Σκαλωσιά, λαιμός και ώμος ν' ανεβαίνεις κι όπου χρεμετίζει
η άνοιξη να τρέχεις.

Είμ' εδώ για σένα!

Πόντος στο βήμα σου
Μικρόφωνο στο μετάξι της φωνής σου
Προσκέφαλο το κλάμα σου να γείρει
Θησέας στον λαβύρινθό σου να χαθώ

Είμ' εδώ!

Εξαπτέρυγο να σε σηκώνω, δοκάρι να πατάς, σπηλιά να κρύβεσαι.

Είμ' εδώ!

Ήλιος ορφανός να μη σε δει, φίλτρο μη σε θαμπώσει.

Είμ' εδώ!

Φλέβα στον ίσκιο σου
Ανθρακωρύχος όπου σκάβει ο νους σου
Νησί σε κάθε σου ναυάγιο
Σκαμνί να ξαποστάσεις, νερό να πιεις, παλτό και καλημαύκι
σε κάθε χιονισμένο μοναστήρι όπου κλείνεσαι.

Είμ' εδώ για σένα!

Εσταυρωμένος στον σταυρό σου
Θυρίδα στην αναπνοή σου
Δρεπάνι σε κάθε πόλεμο που ανοίγεις
Θήραμα όταν εχθρό δε βρίσκεις

Είμ' εδώ!

Στην είσοδο, στην έξοδο, μες στις ρωγμές που χάνεσαι και
σ' όποιους διαδρόμους τσακισμένο καράβι θα βρεθείς.

Ειμ' εδώ! Να λες, για σένα!

Σαν αετός να σηκωθώ ψηλά, βράχο μην έχει να πιαστώ,
κλωνάρι να το φτάσω.

Και κει να κλείσω τα φτερά

ψυχή και σώμα στο κενό, βαρύ μολύβι να ριχτούν. Κι απαντοχή
εσένα μόνο να 'χω. Κι όλα σε τούτο δω το δίστιχο να κρέμονται,

αρνήσου με να σκοτωθώ

αγάπα με να ζήσω

Και να 'ναι αυτό το δίστιχο αντίλαλος της μιας φωνής κι αντί-
λαλος της άλλης.

Έρωτας ο ευαγγελισμός των σωμάτων

Έρωτας ο ομφάλιος τόπος, που με το πρωτοφίλημα ήλιος κολλά
στο μέτωπο και από κείθε κάτω φέγγει.

Έρωτας

- Το μέλι στις κερήθρες
- Ο αργαλειός της γλώσσας
- Οι νυχτερίδες στις σχισμές των γεφυριών
- Το καράβι στο ξυράφι του ορίζοντα
- Η φιλαρμονική των βατράχων
- Η μάνα στο ηλεκτροφόρο χαμόγελο του βρέφους
- Τα σταφύλια στα κοφίνια
- Το σέλας των βλεφάρων
- Ο Άδωνις περιηγητής της ποίησης

Έρωτας τα φωνήεντα και τα σύμφωνα. Ο παλμός των λέξεων.

Η τρικυμία της φωνής.

Οι διέσεις και υφέσεις της ανάσας, όπως εξέρχεται, ενώ εισέρχεται στην ωραία πύλη ή ολισθαίνει στην αντανάκλαση του παραδείσου.

Η ανάσα, η φωνή.

Το άηχο πηγάδι ή η λεωφόρος των φορτηγών.

Όπως και να 'χει, ήχος. Αντιληπτός και μη. Μελέμι ή αύρα. Συλλαβή στις ερπύστριες, λέξη στα φτερά των κορμοράνων, πρόταση στα ιερογλυφικά των νευμάτων.

Ήχος των ασωμάτων

Βέλασμα της γης

Γρύλισμα των σαρκοβόρων

Κελάηδισμα των πουλιών

Ήχος στα χείλη, στις παλάμες, στο βήμα των αγίων, στους καταρράκτες των αμαρτωλών, στις παρακλήσεις των αναμάρτητων.

Ψίθυρος που βομβαρδίζει

Κραυγή που θωπεύει και λυτρώνει

Θρόισμα των υπογείων και θύελλα των ορόφων

Ήχος στις βραγιές των προσώπων

Ήχος στην κορυφογραμμή των βλεμμάτων

Ήχος που μαγνητίζει, μαγνητίζεται, στρογγυλεύεται, γίνεται ρόδα. Ακτίνα, διάμετρος, κύκλος. Μεταφράζεται σε φωνήεντα, σε σύμφωνα.

Έρωτας το λαξεμένο μάρμαρο του λαιμού σου.

Έρωτας ο τζίτζικας, με στρωμένο κρεβάτι για τον χειμώνα τον θάνατο, κι όμως επιμένει στο βυζαντινό του ίσο.

Έρωτας

- Ο άνεμος στα μαλλιά της πορτοκαλιάς
- Το δαγκωμένο φεγγάρι
- Οι γίδες στα Αχροκεραύνια
- Το πριονίδι, όπου χωρίστηκαν ψυχές και σώματα
- Ο όρθρος των πετεινών
- Οι σταγόνες στον ιστό της αράχνης
- Η ρίζα που βυθίζεται και υψώνει
- Η αναμένουσα αγκαλιά της Μαγνησίας
- Οι φωτεινοί κονδυλοφόροι των ιστιοφόρων, στο σκοτεινό πέλαγος

Όλοι ξεκινούν για τη δόξα.
Στον δρόμο κάποιοι γίνονται ποιητές.
Γ. Κ.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 19531

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ